

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,85

Dada anterior: 0,85

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
1.215

Dada anterior: 792

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
423

Dada anterior: 442

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

Segona oportunitat

'RESET' La CUP arrenca d'ERC i Junts la promesa d'intentar de nou un acord prenent com a base els punts de consens independentistes **VIES** Es comprometen a "assolir" un espai per al debat estratègic i a buscar l'autodeterminació i l'amnistia "la pròxima legislatura"

Oscar Palau
BARCELONA

Després de la tempesta arriba la calma, tot i que el refrany no diu què passa l'endemà de l'endemà. I si ahir van baixar les revolucions després de la trencadissa de la vigília, faltava veure ara si es consolida el bon temps o si tornen els llamps i trons en la negociació per investir Pere Aragonès, ja a tretze dies només perquè s'esgoti el termini. Després del bloqueig que *de facto* va suposar dimarts a la tarda que Junts desmuntés totes les premisses i expectatives d'ERC —que feia plans per iniciar la legislatura amb un govern en solitari—, en notificar-li que no li cediria cap vot per a la investidura si no arribaven a un acord per a un executiu de coalició, la CUP es va erigir ahir en sorprenent jutge de pau i els va cridar a files per arrencar-los un acord de mínims que hauria de servir de base per a una segona oportunitat i reprendre les converses per assolir una entesa que eviti anar a eleccions.

Després d'una trobada al migdia al Parlament, tots tres grups van fer públic un "compromís per un acord nacional per l'autodeterminació" que no és res més que un recordatori en veu alta dels mínims comuns denominadors que uneixen l'independentis-

me sobre el que vol fer en aquesta legislatura, i que es comprometen a fer servir de base "per desencaixar-ne" l'inici. El document, redactat amb una certa dosi d'ambigüitat, no soluciona, ni ho pretén, les diferències de fons que han fet encallar fins ara les converses, però sí que vol ser un *reset* per poder reconstruir els ponts trencats la vigília i tornar a posar el tren en la via de la negociació. Per il·lustrar que havien rebaixat les hostilitats,

ERC manté obert el fil amb ECP i a Junts s'expressen opinions diverses

tats, els tres grups fins i tot van escenificar una fotografia sortint junts de la reunió, un fet que reobre unes expectatives que havien quedat molt tocades poques hores abans.

La pilota torna a ser ara a la teulada d'ERC i Junts, que s'han de reunir altre cop en breu, tot i que ahir a la tarda tots dos partits es mantenien en posicions a simple vista incompatibles: els uns, assegurant que no tancaran un govern de coalició amb Junts abans de ser investits; els altres, dient que no investiran Aragonès sense un acord per governar en coalició. Els juntaires van

reunir ahir a la tarda el grup parlamentari per fer una actualització de l'estat de les converses, "com ja s'ha fet altres vegades", relativitzaven fonts consultades, que evitaven fer més valoracions. En tot cas, altres fonts indicaven que el sector descontent amb la marxa de les negociacions fins ara, segons explicava ja ahir aquest diari, hauria aprofitat per exposar el malestar i collar la direcció per reconduir la situació i tancar un acord que suposés un executiu de coalició. En una piulada, el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, explicava que havia dinat amb el seu predecessor i amic Josep Rull durant unes hores de permís penitenciari. "Demana que es pugui arribar a un acord, governar bé i fer la independència. Si no ho aconseguim, quin sentiment té que estiguin a la presó?", gairebé implorava. A ningú se li escapa, de fet, que els consellers de Junts estan en el grup que pressiona per fer possible l'acord, tot i que un altre exconseller, l'exiliat Lluís Puig, desdramatitzava en canvi a TV3 la possibilitat que no hi hagi acord: "No crec que sigui un drama tornar a anar a eleccions", etzibava.

Per si de cas, mentrestant, ERC no ha trencat les converses per buscar el sí d'En Comú Podem, amb qui van acordar reunions

sectorials pel programa que ahir van continuar de manera discreta. "Només si Junts ens dona els 32 vots deixarem de dependre dels comuns", recordaven fonts dels republicans. Des dels comuns valoraven que res no ha canviat en les males relacions entre ERC i Junts, tot i el document conjunt signat, i insistien als republicans que abandonin definitivament aquesta opció i apostin per un pacte amb ells... que suposaria necessàriament la complicitat del PSC, una possibilitat a la qual ERC es nega en rodó.

Convocatòria d'urgència

En espera de veure quin rumb agafa el desenllaç final, el nou gir de guió el va propiciar la CUP, que a primera hora del matí va convidar ERC i Junts a una reunió en terreny neutral —els despatxos del seu grup— en què van participar Carles Riera, Eulàlia Reguant, Pau Juvillà i Xavier Pellicer, pels amfiteatres; Marta Vilalta, Sergi Sabrià i —telemàticament— Josep Maria Jové, pels republicans, i Jordi Sánchez, Elsa Artadi, Josep Rius, Míriam Noguera i Francesc de Dalmasas —aquest l'únic que hi era en persona—, per Junts. La CUP va posar un esborrany sobre la taula per reconduir la situació a partir d'un compromís basat en quatre premisses que "em-

Les delegacions d'ERC, Junts i la CUP sortint plegades ahir de la reunió al Parlament, on van contraure el compromís implícit de donar una segona oportunitat a un acord independentista ■ BERNAT VILARÓ / ACN

marqui la pròxima legislatura": donar resposta a la crisi social i econòmica; "construir un mur de defensa" dels drets fonamentals que no tenen cabuda en el marc estatal; prendre la iniciativa i convocar una primera reunió "per construir un acord nacional per l'autodeterminació que vagi més enllà dels partits", i situar el debat de l'estratègia independentista "fora del marc del pacte de govern".

Tot i agafar-los a contrapeu, tant republicans com juntaires van accedir a trobar-se i van acabar signant el document, que només fa èmfasi en els punts de trobada ja coneguts i no indica com es poden resoldre

els temes espinosos. "La reunió ha estat constructiva, però només podem estar contents quan es trenqui el bloqueig", valorava Riera després a TV3. Els cupaires, així sí, ja advertien que no mouran cap més dit, i deixaran que siguin ERC i Junts els que tornin a parlar, amb l'esperança que ara sí que s'entenguin.

El redactat final, en tot cas, va experimentar alguns retocs respecte a la proposta inicial. En el tercer punt, així, hi van afegir el "compromís inequívoc que des del diàleg i l'embat democràtic a l'Estat es pugui assolir l'exercici de l'autodeterminació i l'amnistia durant la pròxima legis-

L'APUNT

Una CUP els agermana

David Portabella

La CUP va debutar el 2019 al Congrés amb dos escons gràcies al lema *Ingovernables*. El calendari avança i Espanya viu tan lluny de ser ingovernable que es permet perdre un dia debatent filosòficament el nou pentinat de Pablo Iglesias, exlíder del cinquè partit a Madrid. *Ingovernables*, però, sembla el títol de la sèrie catalana de suspens nascuda el 14-F i protagonitzada per ERC i

Junts en què el guió és tan confús que els creadors de *La paperera de la història* se senten cridats a millorar els diàlegs per no obligar el públic a elegir nou càsting al juliol a les urnes. "Abans es trencarà la unitat de Catalunya que la d'Espanya", va dir Aznar el 26 de novembre del 2012 a l'hotel Intercontinental de Madrid. Fins i tot Aznar vol saber ja si té raó.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els mínims

“Els partits independentistes ens comprometem als següents punts de mínims com a base per desencallar l'inici d'aquesta legislatura:

“Donar una resposta a la crisi econòmica i social que viu el país

“Construir un mur de defensa dels drets fonamentals i bàsics que tenen un ampli suport de la societat catalana i no caben en el marc de l'Estat

“Convocar una primera reunió de treball per construir un gran Acord Nacional per l'Autodeterminació que vagi més enllà de partits i que agrupi l'àmplia majoria social del país favorable a la solució democràtica

“Assolir un espai per al debat de l'estratègia independentista més enllà del marc de la governabilitat”

ERC, JUNTS I CUP
COMPROMÍS PER UN ACORD
NACIONAL PER L'AUTODETERMINACIÓ

latura”. El quart punt va passar a ser un compromís per “assolir un espai per al debat de l'estratègia independentista més enllà del marc de la governabilitat”. Certament, matisos difícils d'interpretar, tot i que des d'ERC s'entenia, amb molta precaució, que l'escull de l'estratègia podria deslligar-se de la formació de govern. Caldrà veure com ho llegeix ara Junts. Mentre encara durava la reunió, la diputada Laia Estrada ja exposava que la CUP veu el Consell per la República “com un actor més” de l'independentisme. És a dir, el que defensa ERC: que no pot ser l'espai comú, sinó com a molt un dels seus participants. ■

Dues pedres per a un tren que vol tornar a la via

Les claus Ò.P.J.

Les cares dels diputats cupaires expressaven ahir al migdia una indissimulada satisfacció. El seu toc de xiulet, com el professor que separa i renya dos nens que es barallen al pati, havia aconseguit el que pretenia: presentar-se al país, tot i que de portes enfora defugiu l'etiqueta, com el mediador assenyat que feia asseure altre cop els dos socis a taula, ni que fos agafats per les orelles, i espantar així, almenys de moment, el fantasma electoral.

El text pactat, això sí, és volgutament ambigu i deixa camp a la interpretació sobre el gran escull.

L'òrgan que dirigeixi el procés ha de ser, com vol Junts, el Consell per la República, i aquest ha d'integrar així la taula de direcció estratègica pactada entre ERC i CUP? O el nou estat major ha de ser aquesta taula, i en tot cas ha de ser el Consell qui s'hi integri com a sisè integrant, amb l'ANC i Òmnium? Una qüestió a simple vista tan senzilla és la que ho ha fet descarrilar tot, perquè a vegades l'ordre dels factors sí que altera el producte. Veurem què s'acaba imposant, o si recuperen la pilotada endavant que ja havien emparaulat, que implicaria una “coordinació” mentre el CpR es reformula perquè tothom s'hi trobi a gust. I després ja es veuria.

Pere Aragonès, assegut al banc del govern durant l'últim ple ■ EFE

L'altra gran pedra apareguda a les vies és pel govern: ERC vol la investidura ara i començar en solitari, i Junts no la votarà sense un acord de coalició. Quin podria ser un punt de trobada on ningú senti que ha cedit? Investir Aragonès de seguida, però que no nomeni consellers —o no tots— fins que tanquin un pacte per l'estructura i el repartiment de les àrees. És clar que és molt especular, perquè per a això cal confiança cega entre socis, i més aviat els en falta...

Avui Aragonès compareix com a vicepresident, i se sotmet a sessió de control al Parlament. Veurem si dona més pistes sobre si el tren ha tornat a la via o irremissiblement esdevé ferralla electoral.

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crit desesperat de Cuixart per unir l'independentisme

■ Òmnium celebra un acte a la Farga de l'Hospitalet en què reclama als partits independentistes que fugin de "l'hipertacticisme" ■ La campanya 'Fem-nos lliures' busca un gran acord de la societat

Jordi Panyella
BARCELONA

Enmig d'un ambient polític enrarinat i ple de tensió per l'evident falta d'entesa entre els partits independentistes per convertir la majoria del 52% dels vots en els comicis del febrer passat en un govern sòlid i estable a la Generalitat, l'entitat Òmnium Cultural va convocar ahir l'acte *Fem-nos lliures*, que es va convertir en una crida desesperada del seu president, Jordi Cuixart, a la unitat d'acció.

Cuixart va destinar el permís penitenciari que tenia ahir a participar en l'acte, en el qual va prendre la paraula en darrer lloc davant les primeres autoritats del país, la presidenta del Parlament, Laura Borràs, el vicepresident Pere Aragonès, el 131 president de la Generalitat, Quim Torra, i altres destacats representats de JxCat, ERC i la CUP, entre els quals hi havia Carles Riera.

Abans de tornar a presó

El mateix Cuixart va dir que faltava poc més d'una hora per tornar a ingressar al centre penitenciari de Lledoners quan va apel·lar als partits sobiranistes per tal que "d'una vegada per totes es recuperi el sentit d'estat i la generositat". Cuixart va denunciar el que va definir com a "dinàmiques del desgast i l'hipertacticisme" i va insistir a fer una crida a la unitat d'acció afirmant que "tots els espais i instruments són útils si són reconeguts per tothom, però ens debiliten i perden el sentit si s'utilitzen com a arma llançívola".

Rebent aplaudiments dels polítics que l'escoltaven des de la primera fila, Cuixart els va posar el mirall davant els nassos en proclamar: "Recordem-ho: l'objectiu de la repressió es dividir-nos." Tot seguit va insistir: "Us dema-

Cuixart durant la intervenció i Borràs, Torrent i Aragonès parlant al costat del president d'Òmnium Cultural ■ JOSEP LOSADA

nem que estiguen a l'altura del moment, dels sacrificis i les esperances de tanta i tanta gent."

Des de la presidència d'Òmnium es té molt clar que el moment és clau pel context de crisi sanitària, econòmica i de valors democràtics, i per aquest motiu Cuixart va advertir que "depenent de les decisions polítiques que es prenguin, les conseqüències per a les institucions, pels mateixos partits i sobretot per tota la societat poden ser irreversibles".

Neix el projecte d'escola Guillem Agulló

L'acte d'Òmnium a la Farga de l'Hospitalet va servir per presentar els reptes de futur immediat que es planteja l'entitat i que, com va explicar la vicepresidenta Claudia Pujol, es fonamenten en la reivindicació dels drets democràtics, la llengua i cultura del país i la lluita contra les desigualtats socials. En un document amb dotze iniciatives concretes, hi destaca la creació d'una escola de formació

en democràcia, drets civils i desobediència que portarà el nom de Guillem Agulló. L'estratègia de l'entitat serà continuar denunciant l'abast de la repressió fent-se molt presents a Europa i amb noves mobilitzacions de carrer.

En el terreny estrictament propi de la raó de ser d'Òmnium, l'entitat impulsarà nous projectes de promoció de la llengua, una gran mostra de creacions artístiques en cata-

là, un gran festival anual cultural que serà itinerant i promoció del cinema i l'audiovisual del país.

Aquest any Òmnium celebrarà el seu 60è aniversari i ho farà en una constant expansió que l'ha portat a tenir més de 180.000 socis. L'entitat vol ser present a tot el país i s'ha marcat com objectiu tenir una seu física a totes les ciutats de Catalunya de més de 30.000 habitants.

Les frases

“Depenent de les decisions polítiques que es prenguin, les conseqüències poden arribar a ser irreversibles”

“Però avisem que, si s'imposa la disputa estèril entre partits, no compteu amb Òmnium Cultural”

“Cal tornar a omplir les places i els carrers de Catalunya i només si ho fem serem escoltats”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM

La voluntat d'unir estratègies que té Òmnium va quedar clara quan el president va citar Muriel Casals quan es referia a l'entitat com a l'últim pont quan ja no en quedin. “Per això, seguirem fent d'Òmnium un espai de trobada, per recórrer confiança i recuperar la iniciativa. Però avisem: si s'imposa la disputa estèril entre partits, no compteu amb Òmnium.” En aquest punt, Cuixart va reconèixer sentir-se avergonyit pels “insults i linxaments a companys de lluita que són a l'exili o a presó”, i va acabar amb una súplica: “Prou, de debò, prou! Sabem que compartiu aquesta preocupació, però és a les vostres mans aturar-ho.”

Tornar al carrer

L'estratègia d'Òmnium es basa a animar els partits a no defallir en l'objectiu d'exercir el dret a l'autodeterminació i per aquest propòsit es considera fonamental tornar a les grans mobilitzacions de carrer, com va passar en els anys previs a l'1 d'octubre del 2017 i amb les protestes que hi va haver després en contra de la repressió. “Hem de tornar a omplir les places i els carrers de tot Catalunya i només si ho fem serem escoltats”, va dir Jordi Cuixart

Com ja ve fent des de fa molt temps, el president d'Òmnium també va llançar un missatge de caire social afirmant que “cal recórrer-nos com a poble” i que “si volem assolir els reptes de futur no hem de deixar ningú enrere”. ■

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Acompanyada de membres del secretariat nacional, Paluzie llegia ahir la posició de l'ANC davant la trencadissa entre ERC i Junts ■ JUANMA RAMOS

L'ANC convoca una concentració per exigir un acord a ERC i Junts

■ Fa una crida a manifestar-se diumenge al davant de Palau per forçar un govern "nítidament independentista" ■ No reclama que hi siguin tots dos partits, però rebutja un executiu amb comuns

Xavier Miró
BARCELONA

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ha convocat d'urgència la mobilització de les bases per exigir a ERC i Junts que superin o aparquin les diferències i facin possible un acord de govern i legislatura que respongui a la victòria de l'independentisme per la més àmplia majoria que hi ha hagut fins ara i havent sumat un 52% dels vots. És una mobilització d'urgència que l'ANC va decidir dimarts, convençuda del fracàs de l'opció d'un nou govern de coalició entre les dues forces i davant l'amenaça d'unes eleccions que l'entitat creu que posen en risc aquella majoria àmplia i aquell 52% dels vots.

Serà una concentració a partir de dos quarts de

Les frases

“Nosaltres no ho entenem, i bona part de la base independentista està perplexa, decebuda i empenyada”

dotze del migdia de diumenge a la barcelonina plaça de Sant Jaume, davant del Palau de la Generalitat. Les assemblees territorials ja han començat a organitzar autocars, que, per exemple, des de Girona sortiran a quarts de deu del matí des de l'aparcament del pavelló de Fontajau.

Il·lusió inicial

Ahir al migdia, acompanyada per diversos membres del secretariat nacio-

“Ara la gent ha de dir als partits: «Així no! Volem un acord, volem un govern i volem un pla»”
POSICIÓ DE L'ANC

nal i davant del Parlament, la presidenta, Elisenda Paluzie, llegia la posició de l'entitat davant la trencadissa entre ERC i Junts. L'ANC comença dient que la nit del 14-F els membres de l'entitat estaven “satisfets i il·lusos” perquè l'independentisme havia superat el 50% dels vots, la condició que l'entitat posava per reprendre el full de ruta secessionista. En segon terme, i en vista dels resultats, recorda que va dema-

La data

16.05.21

Concentració a la plaça de Sant Jaume a partir de les 11.30 h per exigir a ERC i Junts un acord de govern.

nar un “govern de concentració que avancés cap a la independència”. També recorda que l'entitat ha fet de pont i ha fet propostes en diverses reunions “discretes” amb ERC, Junts i CUP que es van convocar precisament quan les negociacions es van bloquejar per les diferències respecte de “l'espai de coordinació estratègica de tot el moviment” –el comunicat posa aquest exemple en referència a les divergències entre ERC i Junts so-

bre la preponderància del Consell per la República presidit per Puigdemont o del govern presidit per Aragonès pel que fa a l'estratègia.

Incomprensió

I, “malgrat que semblava que avançàvem, i que tots els implicats feien cessions, tot es va trencar entre els dos partits majoritaris de l'independentisme fa uns dies”, lamenta el comunicat abans d'advertir ERC i Junts que l'ANC no ho entén i que “bona part de la base independentista està perplexa, decebuda i empenyada”.

Paluzie no vol assenyalar culpables per no contribuir al desacord i ja ni tan sols reclama en nom de l'entitat que es pacti un nou govern de coalició entre ERC i Junts. Davant les dificultats evidents, l'ANC

ja dona prioritat absoluta a un acord de les tres forces independentistes, inclosa la CUP, a les quals exigeix “responsabilitat i generositat” per investir Aragonès, formar govern i abordar la legislatura. L'única condició –implícita en el comunicat– és que En Comú Podem no formi part del futur govern. Així, l'ANC reclama un acord per garantir un executiu “nítidament independentista” encara que no entra a definir per quins dels tres partits ha d'estar integrat. També, en vista de la delicada situació, tampoc exigeix concrecions sobre la via a seguir i es limita a demanar “passes fermes per avançar cap a la independència”.

Encara que ahir la reunió convocada per la CUP semblava donar una última oportunitat a l'acord, l'ANC decideix mantenir la convocatòria de diumenge per augmentar la pressió sobre ERC i Junts i fer-los únics responsables del trencament de l'aliança i, per tant, de la possible solució. De fet, l'ANC manté la convocatòria perquè en el comunicat llegit ahir indica que “encara hi ha una oportunitat, segurament l'última”, de reconduir la situació. ■

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El republicà Gabriel Rufián va aprofitar la pregunta a Sánchez en la sessió de control al Congrés per equiparar Junts i Vox ■ CHEMA MOYA / EFE

Sánchez congela el diàleg sense govern i tem eleccions

■ S'exculpa del bloqueig pel vet d'ERC i veu Illa a l'alça si al juliol es vota de nou ■ Rufián eleva el to equiparant Vox i Junts per haver-li dit "filosocialista" quan és "l'oposat al PSOE" ■ El CIS entra avui en joc

David Portabella
MADRID

Una sessió de control al govern admet des de l'atac frontal fins a la pregunta explorativa, i ahir Gabriel Rufián (ERC) volia saber "quins plans té" Pedro Sánchez fins al 2023, i va fer emergir un dard –equiparar Junts amb Vox– que va ferir. "Són temps curiosos en què la ultradreta i la dreta espanyoles a vegades coincideixen amb l'independentisme de dretes català en acusacions com ara la de dir-me *filosocialista*", va dir Rufián. "M'ha costat seguir-lo, no sé si es-

tem ja en precampanya electoral a Catalunya, espero que no...", admetia Sánchez. En ple bloqueig, el president espanyol avisa que el diàleg estarà congelat fins que hi hagi nou govern, s'aïlla del desbloqueig pel vet d'ERC i tem la repetició de les eleccions, però alhora promou Salvador Illa com a opció a l'alça si es vota de nou el 18 de juliol. "Arribats a aquest punt, potser a Catalunya es podria pensar en un govern d'esquerres, perquè hi ha una majoria al Parlament, i liderat per qui va guanyar les eleccions, que és el PSC", va aventurar.

Amb l'adeu de Pablo Iglesias i amb Yolanda Díaz com a vicepresidenta i nou referent de Podem en el govern, Sánchez està ara més disposat que mai a esgotar la legislatura fins al novembre del 2023. Amb Ciutadans extingit a Madrid el 4 de maig després que Inés Arrimadas quedés atrapada en la selva de les mocions de censura, el president sap que depèn ara només dels socis de la investidura. "Sé que li encantaria que aquí hi hagués 15, 20, 25 o 30 diputats de Cs, però els votants de Cs cabien a l'auto-bús que va acompanyar

Edmundo Bal al debat de Telemadrid, i a Madrid va guanyar l'esquerra a la seva esquerra. Espero que en prengui nota vostè i els seus rapsodes de La Moncloa", va alertar Rufián.

Abstenció no demanada
El president espanyol no va entendre que es dubti de "la disposició a dialogar i entendre's amb ERC", tot i assumir que són "oposats almenys sobre com resoldre la qüestió catalana". "Que hi hagi com més aviat millor un govern i que puguem reprendre el diàleg territorial tan necessari per a Catalunya i

per al conjunt del país", va confiar Sánchez tot refusant-se en la interinitat per no descongelar ni la comissió bilateral ni la segona reunió de la mesa de diàleg. Fonts de La Moncloa van donar per fet que el PSC ni es veurà forçat per ERC amb el prec d'una abstenció. "Si ERC ens demanés l'abstenció caldria estudiar-ho com s'estudia tot, però no ho demana i no ho demanarà perquè abans de les eleccions va firmar que amb el PSC res, abans prefereix eleccions", sosté un ministre de Sánchez. Per acabar de reblar el clau, el CIS ir-

romp avui amb un polèmic baròmetre sobre Catalunya en què les mirades se centren en si Illa hi surt sobredimensionat o no per influir en el present.

"Filosocialista, a mi!"

Una hora abans que la CUP apadrinés una reunió a tres amb ERC i Junts, Rufián denunciava la incomprensió amb l'estratègia de diàleg a Madrid. "A ERC i a mi ens diuen *filosocialistes* per creure i apostar pel diàleg i la política amb vostès. I m'ho diuen a mi, que he fet el discurs més salvatge contra vostès!", s'excusava Rufián sobre Junts i Vox. Segons ell, "la ultradreta que plora i crida i l'independentisme català de dretes" no entenen que dialoga amb la coalició del PSOE i Podem "no per ser el mateix". "És perquè som l'oposat a vostès. No crec en vostès, crec en el moment històric que ens ha tocat viure. No crec en la seva voluntat, crec en la seva necessitat", reblava.

El duel Rufián-Sánchez precedia l'enfrontament de Mariona Illamola (Junts) amb la ministra d'Afers Estrangers, Arancha González Laya, per si Catalunya és afer intern. "Sap per què ha de defensar les credencials democràtiques d'Espanya quan és de viatge oficial? Perquè a l'estranger veuen que la seva resposta a la minoria nacional catalana no és la d'oferir una solució política, sinó la d'emprisonar o forçar a l'exili els seus líders. Prengui l'exemple del Canadà o del Regne Unit i abandonin la via turca", va dir Illamola. "Vostès volen una Catalunya de la meitat més un. Però és que avui, com que estan de gresca, ja ni tan sols això! Ara és la Catalunya d'un quart més un! Amb això es conformen ja. En la seva Catalunya cada vegada hi cap menys gent. I és un problema intern de cadires i de rivalitats", va etzibar la cap de la diplomàcia espanyola apel·lant al desig de "concordia". ■

Les frases

“No sé si estem ja en precampanya, espero que no. Es pot provar un govern d'esquerres liderat pel PSC”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“Coincideixen la ultradreta espanyola i l'independentisme de dretes anomenant-me *filosocialista*”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC

“A l'estranger veuen que la resposta a una minoria nacional és presó i exili. Abandonin la via turca”

Mariona Illamola
DIPUTADA DE JUNTS AL CONGRÉS

“Volien la meitat més un i ara amb la gresca ja és la Catalunya d'un quart més un. És un problema de cadires”

Arancha González Laya
MINISTRA D'AFERS ESTRANGERS

“En el marc de la guerra d'Espanya contra Catalunya, la fiscalia es va alinear amb les tesis de Vox”

Montse Bassa
DIPUTADA D'ERC AL CONGRÉS

“El ministeri fiscal respon específicament al principi de legalitat i actua amb imparcialitat”

Juan Carlos Campo
MINISTRE DE JUSTÍCIA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TJUE limita les detencions europees a persones jutjades

El tribunal avala que es deixi en llibertat un ciutadà amb una ordre de detenció internacional si ja ha estat jutjat a la UE ■ Els exiliats catalans hi veuen una oportunitat, tot i que no han estat jutjats

Redacció
BARCELONA

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) ha avalat que es deixi en llibertat qualsevol persona que tingui una ordre de detenció internacional si ja ha estat jutjada a la mateixa UE. Arran d'una pregunta prejudicial sobre un ciutadà alemany perseguit per la justícia nord-americana, l'alt tribunal amb seu a Luxemburg va resoldre ahir que els estats membres de la UE poden rebutjar una petició d'extradició internacional contra un ciutadà europeu si ja han estat jutjats els fets pels quals se'l reclama. El TJUE aclareix que les autoritats el poden detenir preventivament si veuen que apareix al sistema d'alertes d'Interpol, però que l'han de deixar lliure un cop comprovin que el cas està tancat. Aquesta resolució, que marca jurisprudència, s'interpreta com una possible sortida per als exiliats catalans, malgrat que ells mai han estat jutjats. Les seves causes són resolucions per euroordres.

En la resolució d'ahir, el TJUE respon a la justícia alemanya, que tenia dubtes sobre una petició d'extradició dels Estats Units contra un ciutadà alemany. Abans que els EUA enviessin l'ordre de detenció a través d'Interpol, Alemanya ja havia obert un procediment judicial contra ell pels mateixos fets pels quals els nord-americans el reclamaven. Els tribunals alemanys van acabar arxivant el cas, però l'afectat va presentar un recurs perquè es retirés la notificació de detenció en territori europeu. El ciutadà en qüestió al·legava que s'havia d'aplicar el principi de *non bis in idem*, que prohibeix tornar a jutjar una persona pels mateixos fets pels quals ja ha estat jutjada i sentenciada en ferm. El TJUE li ha donat finalment la raó assegurant que pot exigir la su-

Els eurodiputats Clara Ponsatí, Carles Puigdemont i Toni Comín, el gener passat ■ ACN

La frase

“Gràcies, Boye, i gràcies a l'equip que des d'Alemanya va planificar aquesta estratègia”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

pressió de les seves dades del sistema d'alertes d'Interpol als estats membre de la UE.

La resolució ha estat impulsada per l'equip d'advocats que porta la causa de l'expresident Puigdemont (JxCat) i la resta d'exiliats catalans, els quals veuen que els podria ser beneficiosa. La gran diferència és que ells no han estat jutjats enlloc pels delictes de sedició i malversació per l'1-O,

La data

12.03.21

El jutge Larena consulta el TJUE sobre l'abast de les euroordres i la col·laboració entre països arran del cas Puig.

uns fets pels quals els persegueix el Tribunal Suprem espanyol. Fins ara, distints tribunals el que han fet és rebutjar les ordres de detenció demanades del govern espanyol: la mes recent i contundent és la guanyada per l'exconseller de Cultura Lluís Puig a Bèlgica, en la qual s'assegurava que si era extradit podria no tenir un judici amb totes les garanties i que el Suprem no és com-

petent per jutjar-lo.

Pel que fa a l'expresident Puigdemont, el tribunal alemany va refusar extradir-lo pel delictes de rebel·lió, però sí pel de malversació de fons públics, un fet que va refusar el jutge Pablo Larena, deixant tothom atònit, malgrat que ho va fer per no haver-lo de jutjar per uns fets menors quan els polítics i líders socials ja eren a la presó des de la tardor del 2017.

Amb tot, el penalista Gonzalo Boye i l'equip d'advocats han posat més d'un cop contra les cordes el jutge Larena. L'última és que van aturar les ordres d'extradició dels polítics catalans, el març passat, per sol·licitar al mateix TJUE que aclareixi com ha de ser la col·laboració entre

països de la UE en ordres d'entrega, tot queixant-se que el tribunal belga no podia entrar en el fons en la causa de Puig. Paral·lelament, el jutge Larena esperava, des del març passat, que el Parlament Europeu li comunicés oficialment que aixecava la immunitat a l'expresident Puigdemont per reactivar l'euroordre contra ell i els exconsellers Toni Comín i Clara Ponsatí.

“Gràcies, @boye_g, i gràcies a l'equip que des d'Alemanya va planificar aquesta estratègia. Discreta i calculada. Així es canvien les coses (encara que l'opinocràcia catalana ni se n'assabentarà)”, piulava ahir l'expresident Puigdemont, adjuntant una notícia de *La República*, que ho explicava. ■

Reobriran el cas contra tres policies per l'1-O a Lleida

Redacció
LLEIDA

L'Audiència de Lleida ha ordenat reobrir el cas contra tres comandaments de la policia espanyola que van dirigir les actuacions de l'1-O al col·legi electoral del departament de Treball, Afers Socials i Famílies, on hi va haver una quarantena de ferits. La sala va acceptar el recurs de l'acusació particular contra l'arxivament provisional perquè el va considerar “prematur” perquè encara no s'han practicat, diu, totes les diligències acordades. Per això ha acceptat el recurs presentat per l'Associació d'Advocacia per la Democràcia, que al·legava que encara no s'havien practicat totes les diligències demanades, tal com va passar amb la investigació contra sis policies espanyols investigats per l'actuació al col·legi electoral de la Mariola.

El jutge instructor va demanar a través d'una interlocutòria, emesa el 5 de setembre de 2010, que la policia espanyola presentés al jutjat l'atestat policial íntegre emès el 3 d'octubre de 2017 així com les comunicacions entre els comandaments policials tant de la policia espanyola com dels Mossos i que encara no s'ha enviat. Els tres comandaments de la policia estatal que van dirigir les càrregues van negar que els seus subordinats agredissin ningú. ■

Es reprèn el judici al batlle de Roquetes

Redacció
TARRAGONA

El judici per desobediència en l'1-O contra de l'alcalde de Roquetes, Paco Gas, es reprendrà avui. La vista s'havia de cloure el 12 d'abril, però es va posposar perquè quatre agents de la Guàrdia Civil citats com a testimonis pretenien declarar telemàticament. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'expresident Puigdemont, amb l'exconseller Romeva i l'exsecretari general de Diplocat, amb convidats internacionals per l'1-O del 2017 ■ ANDREU PUIG

L'informe del Tribunal de Comptes és "exagerat"

■ Una consellera de l'ens sosté que el document sobre l'acció exterior del govern català no és imparcial i es basa en proves no contrastades ■ S'hi reclama a uns quaranta de càrrecs la despesa del 2011 al 2017

Redacció
MADRID

Una consellera del Tribunal de Comptes manifesta que l'informe d'aquest ens fiscalitzador espanyol sobre l'acció exterior del govern català i el Diplocat per suposades irregularitats entre els anys 2011 i 2017 no és imparcial, es basa en proves no contrastades i conté "constants reiteracions" que fan "exagerar" els fets. Així ho exposa la vocal del tribunal María Dolores Genaro Moya, que va presentar un vot contra el document del Tribunal de Comptes del 2019 que ara serveix de base en dos processos per reclamar a una quarantena de càrrecs públics que retornin els diners.

Les xifres

64

activitats estan considerades il·legals perquè contenen una acció que semblava excedir l'àmbit competencial.

28

activitats estan qualificades com a irregulars en base a proves no conclouents com notes de premsa i esborranys.

52

activitats constitueixen merès declaracions o opinions que no tenen res a veure amb la fiscalització comptable.

Per una banda, aquest informe ha servit a la fiscalia per presentar una querrela contra l'exconseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva, en presó per l'1-O, l'exsecretari general de Diplocat, Albert Royo, i vuit excàrrecs més de la Generalitat, ara acceptada parcialment pel jutjat d'Instrucció 18 de Barcelona. Són acusats de malversació de prop d'un milió d'euros.

Paral·lelament, el Tribunal de Comptes demanarà quantitats milionàries als exmembres d'Exteriors i del Diplocat. El 29 i el 30 de juny estan citats una quarantena de càrrecs per les despeses en política exterior i del Diplocat del 2011 al 2017. Entre aquests, els expresidents Artur Mas i Carles Puigdemont, l'exvicepresident Oriol Junqueras i exconse-

llers de Presidència, Economia i Exteriors com Francesc Homs, Neus Munté, Andreu Mas-Colell i Raül Romeva. En aquestes sessions es fixarà, si no prosperen els previsibles recursos en contra, la responsabilitat de cada polític i la quantia que hauria de retornar.

Genaro comença el seu vot particular destacant la "urgència incomprensible"

del Tribunal de Comptes per enllestir el document a finals de març del 2019 malgrat les peticions que ella va fer perquè s'ampliés el termini i hi pogués fer observacions de caràcter tècnic. Denuncia que això ja constitueix una vulneració del procediment, però no és pas l'única, perquè considera que el tribunal no ha basat la fiscalització de l'acció exterior de la Generalitat en els principis d'imparcialitat, claredat, concisió, equilibri i ponderació". La norma tècnica de l'organisme obliga que aquest anàlisi la documentació "de forma objectiva i imparcial" i "recollint amb exactitud i precisió els fets verificats, i evitant judicis de valor i interpretacions que no estan prou fonamentades",

cosa que al seu entendre no s'ha produït.

Proves no conclouents

La consellera retreu que el tribunal no s'hagi cenyit al procediment que obliga a distingir entre fets comprovats i valoracions i crítica que la fiscalització no s'ha fet de forma "equilibrada i ponderada". Amb les dades de l'informe "no sembla que existeixi una extralimitació de l'acció exterior exercida per la Generalitat de Catalunya en relació amb l'àmbit competencial que li correspon", sosté. Hi afegeix que en el document es consideren com a despeses irregulars "viatges o activitats" basant-se en declaracions fetes a la premsa amb posterioritat a l'acte, "fet que no desvirtua el caràcter oficial de l'acte i la seva possible inclusió dins de les competències autonòmiques". Cita els viatges de Mas per participar en la Segona Trobada de Líders Europeus Liberal Demòcrates el 2013 i el viatge de Puigdemont a Copenhaguen per inaugurar la seu de la delegació als països nòrdics el 2017, tots dos considerats irregulars en l'informe.

El tribunal aprofita també, segons el vot particular, activitats que semblen excedir l'àmbit competencial de la Generalitat però que són accessòries dins d'una activitat que sí que és competència del govern per qualificar com a il·legal tota l'acció, cosa que, segons Genaro, "sembla excessiva". Per exemple, el Tribunal de Comptes considera il·legal un viatge de Romeva a Dinamarca i el Regne Unit de quatre dies perquè un dels actes tenia una temàtica "relacionada amb el procés independentista". En total, són 64 activitats que el Tribunal de Comptes considera il·legals usant aquest procediment.

El vot particular denuncia també que l'informe qualifica 28 activitats d'irregulars basant-se en proves no conclouents, com notes de premsa o esborranys escrits a mà. Critica que l'informe reculli 52 activitats que "constitueixen merès declaracions polítiques o ideològiques i l'expressió d'opinions sense cap mena de transcendència econòmica i comptable" i que no haurien de tenir res a veure amb la fiscalització comptable. ■